

de Olympicis victorijs Hieronis, qui fratri Geloni in Syracusanorum tyrannide successit: dicemus, 18. Mart. n. 25. sicut de ejus liberalitate, 23. Jun. Hic ex spolijs Carthaginensium Jovi Olympio dicavit aureum amiculum, quod post Dionysius permittavit in lanicum. Valer. Maxim. 1. cap. 1. n. 3. in extern.

DIES X. JANUAR.

1 Grad. 20. Solis in Capricorno. Felix: Dario. & Firmicus. Pluvius & Auster violentior. Ptolom. Media hyems. Ovid. qui v. 459. succinit: Postera lux hyemem medio discrimine signat.

Ovid.

Aequaque praeferita qua superabit, erit. Simia speculum intuens. Sphaer. Arab. Praesepe in pectore Cancris vesperis oritur. Junctin. K. A. Lucida Coronae vesperis occidit. Alsted. Uran.

2 Cum David pervenisset in terram Juda, sederetque cum suis in Salu-Arith, uti dicemus, 9. Decembr. n. 1. audivit Saul & timuit, maxime sciens cum illo esse validam armatorum manum, suspicans aliquid magnam in se moliturum, & in David praesepe tyrannide propensiore populum. Furebat transiens de Gaba, ubi Regia, in nemus, quod erat juxta Rama, civitatem Benjamin, non Juda. De utraque loquitur Joseph. 8. Antiq. cap. 12. Hieronym. in Loc. Hebraic. & Adrichom. in pref. tribuum description. n. 100. & 205. Ibi ergo in folio, sceptrum suis demonstrans, idest lanceam; postquam in filium Jonatham impotentissimus convicia vomuit, arguit acriter domesticos suos, quasi sibi parum fidos, aureos montes illis promittens, modò cederet David, quem jam vel in procinctu formidabat. Ut ab infidelitate ac perfidia se probaret immunem, vir scelestus Doeg, Davidi semper infensus, Nobe in urbe cum esset in Tabernaculo, asseruit se vidisse Davidem non ita pridem, quem Achimelech summus Sanctuarij Sacerdos & cibarijs instruxerat & armis. Excanduit Saul, & quod in Davidem corde conceperat virus, detorsit in Sacerdotes, deservientes Tabernaculo. Evocatur illicò in Rama Achimelech cum universa familia: perduellionis accusatur, & indicta causa cum suis omnibus hac die (juxta Reuclin. ex 1. Reg. 22. à v. 6.) addicitur morti; quae quidem maxima Saulis & ejus stirpis exterminij causa, ut asserit Joseph. d. lib. 6. cap. 15. Hieronym. in Trad. Hebr. in 2. Reg. cap. 1. & Pelusioti, Epist. 388. Cum in Sacerdotes

Doeg accusat Abimelech, uti perduellionem.

Sacerdotem summum cum alijs trucidat jussu Saulis.

nemo manum vellet injicere, denunciator Doeg, in blandimen irae Principis carnificem egit, & Achimelech, summum Sacerdotem cum 85. Levitis immanissimè jugulavit. Angelomus hic asserit, duos filios Saul ex Respha concubina Armoni & Miphiboseth, natu minores, simul cum Doeg in Sacerdotes irruisse; qua de causa à Gabonitis post sunt crucifixi. 2. Reg. 21. à 6. Vide Serar. & Abulens. hic Hieronym. in Tradition. lib. Reg. cit. & Abulens. hic Petro Alexandrino in Chronic. pag. 199. placuit Abnerem ministrum etiam fuisse hujus carnificinae. Saul Sacerdotes interfecit, usus Principe Militiae Abnero, filio Neri. Tunc Samuel propheta David filium Jesse ex tribu Juda, in Regem Israelis unxit. Tunc juxta sententiam Abulens. in 1. Paralip. 6. quast. 3. & Sigonium, 5. de Hebraeor. republ. cap. 2. constituto pro Achimelech in summum Sacerdotem à Saule Sadoc, redijt dignitas in domum Eleazari, cum esset in domo Ithamar, ex quo Heli Judex Israel, summus Sacerdos, uti minatus fuerat Dominus per Samuelem, 1. Reg. 2. 30. Adi Torniel. Ann. 2974. n. 10.

3 Extensus est etiam in urbem Leviticam furor, nec habere Tabernaculo illi ac civibus profuit (quod tunc in Gabaon translatum fuit; de qua urbe Josephus, 7. Antiq. cap. 11. Hieronym. in Loc. Hebraic. & Adrichom. in Benjam. n. 68.) siquidem ut dicitur, 1. Reg. 22. à 19. Civitatem percussit in ore gladij, viros & mulieres, & parvulos & lactentes, bovemque & asinum & ovem. Anathema furori Saulis facta est civitas, & juxta Philonem Biblium, quia tempus fuit, ut judicium inciperet à domo Dei. In illo tempore (infir) Sacerdotes, qui habitabant in Nobe, erant contaminantes Sancta Domini, & exprobrantes primitiva populis: indignatus est Deus & dixit: Ecce ego delebo habitantes in Nobe, quoniam ambulat in vijs filiorum Heli. Addit aliud delirium, scilicet, causam illorum exitij fuisse, non petijisse in mortem Jonatham, cui devoverat pater Saul: quapropter Deus morti tradidit, quippe pepercerunt Jonathae. Somniat. Insuper quoniam Doeg tanti mali causa fuit, in eum divinum refert vaticinium, subdens: Ecce dies venient citò, & ascendet vermis igneus in linguam ejus, & tabescere faciet eum; & erit habitatio ejus cum Jaur in igne inextinguibili semper. Quid hoc, dicemus, 2. Septembr. n. 2. Tunc è familia ac stirpe Achimelech evasit Abiathars de quo plures asserunt sequenti die cum Ephod (id est Rationali, in quo Urim & Thu-

Duo filij Saul etiam in facinus ausi.

Sacerdotium redit ad familiam Eleazari.

Tabernaculum in Gabaon.

Nobe destruita.

Vaticinium in Doeg.

Thumim) confugisse ad David, cum suis commorantem in Salu-Arith. 1. Reg. 22. 20. Joseph. & Torniel. d. & Adrichom. in Chronic. Ann. 2888.

4 Praefecto urbis Jerusalem Philippo Phryge, cum ex victorijs Judae Machabaei non auderet copias è civitate educere; monuit Apollonium, Coelesyriae Ducem, profersternere exiguiam Machabaei manum, qua Praefectos Syriae quiescere non sinebat. Unde cum mense Decembri (uti dicemus die, 4. n. 3.) sciret; totum silentio attrivit mensem in collectione militum, quin notesceret, quò procella detonaret. Gravissimum, numerosumque exercitum ex Samaritis congregat Apollonium, cum quo avidè decertare concupiebat Machabaeus, ut ulcisceretur tot ab illo perfectas injurias, sed perfidè, in templum, urbem, & cives. 2. Machab. 5. à 24. Haud Judas expectavit ejus adventum; sed exijt obviam illi, quem occidit, percussio etiam ejus exercitu, ex quo multi vulnerati, fugientibus reliquis. Manu Judae caesum, dixit Joseph. Gorioides lib. 3. Histor. Judaic. cap. 10. Cum videret Apollonium (inquit) stantem in medio exercitus Macedonum, currens ad eum ex furore spiritus sui, & penetrans in prelij medium, percussit ad sinistram atque dextram, & stravit fortissimos Macedonia, & pergens ad Apollonium, percussit eum gladio & mortuus est. Inter spolia vidit Machabaeus gladium Apollonij insignem è temperie chalybis, summitate, & acie prompta; sibi quoque sumpsit in usum, atque primae victoriae trophaum. 1. Machab. 3. à 10. hic Comestor, cap. 2. & Briet. cum Salian. Ann. 3888. Torniel. 3889. Adrichom. 3800. demum Joseph. 12. Antiquit. cap. 10. Nonnullis videtur illa nocte Judam cum exercitu festo ex pugna irruisse in Seronem, qui confestim pergebat ut auxilia conjungeret copijs Apollonij. Faluntur, ut dicitur die, 26. n. 6.

Machabaeus occidit Apollonium.

Sibi sumit ejus gladium.

Abhinc anno quarto postquam Eupator cum Lysia devicerat Philippum & interfecerat (uti referendum 7. Novembr. à n. 4. & 8. n. 5.) ipsi etiam hac die ceciderunt sub Demetrio Sorere. Raclin. ex 1. Machab. 7. à 1. & lib. 2. cap. 14. à 1. Demetrius hic Soter dictus juxta Appianum, quia Babyloniam à tyrannide liberavit; datus fuit obses à patre Seleuco pro fratre Epiphane (Adi 3. Novembr. n. 5.) & cum audisset Eupatorem in Syria pro se regnare; aegre tulit, Senatui asserens obsidem se pro Epiphane venisse: illo mortuo, cujus obses sit, ignorare. Senatus noluit eum in regnum deducere (ait Appian. in Syriac.) conducibilis sibi

Demetrius Roma fugit.

Tom. 1. Ephem.

existimans, regi Syriam à puero, quam à viro, ingresso jam vigesimo annorum. Idem Justin. lib. 34. Plus Reipublicae, quam aequitatis Senatus habuit rationem. Demetrius per biennium pallius est repulsam; sed cum malè audiret Eupator cum Lysia apud Senatum, eò quòd Cn. Octavius Legatus Antiochiae in balneo interfectus esset: denuò jus suum in Syriae regnum in Rostris significavit: verum Senatus connixit.

6 Cum se non dimitti animadverteret, socio Nicanore (ut ait Joseph. lib. 12. Antiquit. cap. 17.) specie venandi ab urbe profectus, Hostiae tacitus cum fugae comitibus navem conscendit. Appian. & Justin. quò dudum. Delatus in Syriam secundò, favore omnium excipitur, & Tripolim occupat: assumptoque diademate, & contractis quotquot potuit, militibus mercenarijs; regnum invadit. Cunque certatim ad eum populi deficerent, excipientes eum obvijs manibus, etiam Antiochum Regem & Lysiam ab exercitu captos ad eum perduxerunt: quos quidem cum aspiceret vivos Demetrius nollet, jugulatos obtulerunt. 1. Machab. loc. cit. Joseph. 12. Antiq. cap. 16. Petr. Comest. in Machab. cap. 6. Genebr. Ann. 3956. Adrichom. in Chronic. 3800. Salian. Briet. Tursellin. 3892. ac Tornielus, 3893. n. 1. Aegre Romani fugam tulere Demetrii. Scripsit ex Lycia, & coronam auream ingentis ponderis illis deferri iussit, munus Romanae avaritiae atque superbiae. Briet. Ann. V. C. 592.

Eupator cum Lysia ceditur.

7 Ut sedit in folio Demetrius, illicò Antiochiam advolvit Alcimus quidam plenus muneribus surreptis è templo, qui obtulit Regi coronam auream & palmam, talosque, id est, ramos, qui templi esse videbantur. Tunc constituit eum Demetrius summum Sacerdotem, ut lætus rediret Jerosolymam. Alcimus Dux eorum, qui volebat fieri Sacerdos. 1. Machab. 7. 5. At lib. 2. cap. 14. 3. dicitur: Alcimus autem quidam, qui summus sacerdos fuerat. Quomodo qui sacerdos fuerat, volebat sacerdos fieri? Facilis expositio. Tunc dignitas illa erat venalis. Fuerat sacerdos post Lysimachum (de quo 2. Septembr. n. 13. & 20. n. 4.) sed cum idolis sicut Ethnici sacrificaret, à Machabaeis depositus est. Adi Torniel. loc. cit. & Ann. 3883. n. 2. simulque Sanctium hic, n. 3. Perpicue loc. praefat. Alcimus (dicitur) voluntarie coinquinatus est, temporibus commisionis. De Pontificatu derrufus opera Alidæorum, cujus caput erat Judas. Unde denuò obtinere saragit, in illos coram Demetrio invehens; quoniam defraudatus à

Alcimus constituitur summus Sacerdos.

Antilogia.

I

pa-